

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsicani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

O conferență culturală română la Baia-mare.

Mai multă frunză români din ținuturile Sătmăului și al Sălagiului convoacă la Baia-mare o conferență culturală a Românilor din acel ținut cu următorul program: 1. Cuvântul de deschidere. 2. Constituirea conferenței. 3. Statorirea și subscrisura texturilor de adresă îndreptate către ministrul de culte și instrucțiune și către dieta țării în cauza religiunii și limbii române. 4. Desbaterea unor propuneri eventuale înscuinate previe la presidiu. 5. Exmiterea unei comisii pentru cenzurarea acestor propuneri. 6. Exmiterea unei comisii pentru verificarea procesului verbal din această conferență. 7. Închiderea conferenței.

Convocatorul cuprinde următoarele aplegeri vrednice de băgat în seamă:

„Limba națională este mijlocul de a re-vela tesaurul cultural ce sînt în viața unui popor. — Ear' religia, — care se manifestă în „credință tare și nădejde în cer“, — cuprinde garanția morală a dezvoltării și cultivării lor. Popoarele toate în concertul cultural al omeniilor prin limba lor națională se afirmă. Credința, virtutea, cultura și aspirațiunile unui popor prin limba lui națională se manifestă. Durerea, neîndestulirea, suferințele unui popor din poezia lui națională, prin limba lui națională se descoperă. Vitalitatea, maturitatea politică a unui popor se revelează prin atitudinea lui în cauza dezvoltării limbii sale naționale.

Scriș este cu neșterse caractere în istoria neamurilor, că noi Români ne-am distins pururea prin o alipire sinceră către legea și limba noastră dulce națională, prin un adevărat eroism. „Valachi autem“, scrie Anonimus, „plus pro lingua, quam pro vitae incolumitate certasse videntur“. Adecă părinții nostri mai mult au prețuit limba dulce națională și drepturile ei, decât viața însăși:

„Limba, legea vorbe sînte

„La părinți erau“.

„Românul nu voese să trăiască fără limba și legea sa națională. Ca fii credincioși ai părinților nostri trebuie să ne oferim, se ne jertfim chiar și viața pentru drepturile limbii și religiunii noastre naționale. Cu atât mai virtos ni-se impune în această epocă a libertății și a luminii, ca să cultivăm cu toată grijă limba noastră dulce națională și cu toate mijloacele legale, oneste și constituționale, să ne nisuiim a promova cultura ei, să așperăm drepturile ei. Asta pretinde conștiința noastră națională, cultura elementului românesc și interesele prea bine pricepute ale patriei comune. De aceea pentru o constătuire serioasă asupra mijloacelor, care ar fi necesare a se adopera în interesul dezvoltării limbii noastre naționale și a individualității noastre religio-morale, pe baza legilor existente și în spiritul libertăților publice constituționale, prin aceste cu toată onoare Vă invităm la Conferența publică ce se va ține în Baia-mare, în sala hotelului „Europa“ la 17 Februarie 1891 st. n. 10 oare din ziua. Dorința comună ar fi, ca toți Români din aceste ținuturi să fie de față la acea conferență, ca așa în mod cât mai impunător să spunem în fața lumii justele noastre dorințe“.

Convocatorul poartă următoarele iscălituri: Alimpu Barboleviciu m. p., vicar for. cat. al Silvaniei; Ciriac Barbul m. p., a-diaconul părților sătmărene; George Pop m. p., posesor; Gavril Barbul m. p., posesor; A. Cosma m. p., avocat; Antoniu Gitta m. p., protopop onor.; Ioan Serbu m. p., v-protopop onor.; Ioan Pop m. p., paroh; Gavrilă Lazar de Purcăreți m. p., protopopul Careilor; Sigismund Eug. Catoca m. p., paroh; Augustin Pelle m. p., protopop; Alexiu Berinde m. p., paroh; Dr. Vasile Lucaciu m. p., paroh; Andreiu Medan m. p., posesor; Vasile Dragoș m. p., avocat.

Miscarea Românilor contra „kisdedov“-urilor. Domnii Dr. Ioan Rațiu, Ioan Mesaroș și Iuliu C. Vlăduț convoacă pe alegătorii români din cercurile pretoriale Turda, Mureș-Ludoș și Vințului de sus la o conferență ce se va ține Joi în 12 Februarie st. n. la 2 oare d. e. în Turda. În ordinea de zi e cuprins și proiectul „kisdedov“-urilor.

Domnii Martin Țapu și Adrian Diacon convoacă o conferență a Românilor de partid național din cercul electoral al Bocșei pe Joi în 12 Februarie st. n. la 10 oare a. m. în Bocșa-română, pentru consultare asupra proiectului de lege al asilelor de copii.

Metoda dogită de intimidare. „Pester Lloyd“ primesce din Caransebeș cu data de 2 Februarie o telegramă, după care în casina de acolo s'ar fi ținut o mare conferență a Românilor de pe „întreg teritoriul Severinului“; în aceea s'ar fi votat încredere lui Mocsary și s'ar fi luat hotărîrea, de a așterne o „representațiune“, „congresului românesc din Sibiu“ în scopul de a lua poziție față cu legea despre asilele de copii. În aceeași telegramă se spune, că în contra casinei române din Caransebeș s'ar fi introdus cercetarea din partea autorității pentru tractarea nepermisă a cestiunilor politice.

E curios, că biroul oficios de presă din Budapesta a ignorat până acum preste tot mișcările Românilor în contra „kisdedov“-urilor. Chiar și corespondentul seu din Sibiu, care de altfel își viră nasul pretutindeni, a lipsit dela conferența de ieri din Sibiu. Acum vine primul organ al guvernului ca din bun senin și publică un neadevăr, trimțterea unei „representațiuni“ „congresului dela Sibiu“, un lucru care, după-cum se știe, nu s'a hotărît la Caransebeș, și pe deasupra mai voese să și intimideze prin scirea despre cercetarea ce se pretinde a se fi introdus în contra casinei române de acolo.

Adunarea alegătorilor români din Sibiu contra „Kisdedov“-urilor.

Ieri s'au pronunțat în contra proiectului de lege despre așa numitele „Kisdedov“-uri și alegătorii români din cercurile electorale Sibiu (oraș), Săliște-Cristian, Rășinari-Cisnădie și Noerich.

Imposanta adunare s'a ținut în cea mai mare sală ce are Sibiu, în sala dela „Gesellschaftshaus“, care era pe aci să se dovedească prea mică pentru a cuprinde un număr atât de mare de alegători români. Numărul acestora s'a urcat aproape la 1000 (una mie), fiind de față întreaga inteligență română din loc, aproape toată profeimă din protopresbiteratele Sibiu și Săliște și foarte mulți țărani din giur. O nouă dovadă, că de neîntemeiate sînt insinuațiunile diarelor maghiaro-jidane despre vre-o cățiva gazetari și pretinși agitatori și că poporul român e nemulțumit și știe să și dea cu demnitate expresiune acestei nemulțumiri, când o reclamă trebuința și împregiurările.

La masa biroului ședeau convocatorii adunării, ear' la masa diaristilor am văduț pe reprezentanții diarelor „Gazeta Transilvaniei“, „Telegraful Român“, „Românul“, „Tribuna“ și „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt“.

La 2 1/2 oare dl Dr. Aurel Brote a deschis adunarea prin un discurs înflăcărat, în care, între vii aclamațiuni, a arătat, că s'a luat voe dimpreună cu colegul seu dl Piposiu a conchiema pe alegătorii români la o întrunire, ca să și de expresiune într-o cestiune atât de importantă, cum este cestiunea proiectului de lege despre asilele de copii, pe care dl ministru de instrucțiune l'a subșternut în dieta țării și care s'a desbătut cu un zel, dictat de șovinismul cel mai exagerat. Vorbitorul presupune, că cuprinsul proiectului de lege care neliniștește populațiunea nemaghiară dela un corn al țării până la altul, dela Leitha până la Predeal, e în mare parte cunoscut. Se mărginește deci a aminti unele dintre principiile nesăbuite și vătămătoare, pe care este basat acel proiect.

Amintesc mai întâiu de sila, care se decretează în acea lege. Toți părinții sînt obligați a și da copiii lor în etate de 3 până în 6 ani în asilele de copii; a-i despărți de mame, de rude și a-i condate unei persoane, care nu va cunoaște datele, limba și religiunea copiilor, omnipotența statului își întinde mîna până în sinul familiei, sanctuarul acela, pe care îl credeam scutit de in-

terența statului. Asta e o vătămare a libertății personale și a drepturilor părintesci.

Amintesc mai departe, că scopul proiectului de lege este maghiarisarea naționalităților nemaghiare. Un deputat maghiar însuși a constatat în parlament, că proiectul din cestiune ignorează spiritul legii de naționalitate din 1868, ba mai mult, se eludează mai multe dispozițiuni ale acelei legi. A constatat mai departe, că proiectul de lege despre asile este maghiarisarea pe față; că naționalitățile nemaghiare își ved existența lor periclitată, mai cu seamă, dacă statul însuși ia în mîna ducerea în deplinire a maghiarisării. Alți deputați au deplinit dlui ministru imputarea, pentru-ce n'a spus pe față, că scopul legii este maghiarisarea.

Noi voim însă să rămănem Români! Trebuie să se spună aceasta legiuitorilor nostri la fiecare ocaziune!

Mai amintesc apoi vorbitorul de sarcinile financiare, cu care este împreunat proiectul de lege, statul nu va plăti el cheltuielile necesare pentru înființarea asilelor de copii, ci impune comunelor un arunc de 3% lungă dările directe. Noua sarcină se va simți cu atât mai greu, cu cât dările presente apasă în destul.

Trebuie ridicat deci glasul în contra creării unei astfel de legi asupritoare și trebuie protestat sərbătorește în contra ei aici, căci acolo, unde se desbate despre ea, unde se hotărăște asupra noastră, înțtrarea ne este închisă.

La învitatele vorbitorului, adunarea se constituie, alegînd pe dl Dr. A. Brote de președinte, pe dl Neamțu de secretar și pe dnii Z. Boiu, P. Cosma și I. Papiu de verificatori ai protocolului.

Cerînd cuvîntul, domnul Pompiliu Piposiu, între dese intreruperi și aplauze frenetice ale adunării, a desvoltat cam în următorul mod stricătioasele însușiri ale proiectului de lege ostil existenței naționalităților: „Domnilor alegători! Domnul președinte Dr. Aurel Brote v'a expus motivele, care ne-au îndemnat a face apel la patriotismul și la sentimentele d-voastre naționale, rugăndu-vă, ca să vă întruniți astăzi aici în centrul comitatului nostru. Cestiunea, față cu care trebuie să luăm o poziție și față cu care trebuie să ne pronunțăm cu toată hotărîrea pe această cale, e o cestiune de cea mai mare importanță pentru toți locuitorii patriei noastre, de o înfioită importanță însă pentru naționalitățile nemaghiare și în special pentru noi Români, căci ea privește ele în centrul intereselor ale noastre. (Așa e!) E vorba, domnilor, de un proiect de lege, care s'a primit deja într'una din casele parlamentului maghiar și care are în vedere regularea pe cale legislativă a instituțiunii grădinelor și asilelor de copii.

„Noi, dlor, nu ar fi să avem nimic în contra regulării acestei instituțiuni, dacă această regulare nu ar fi împreunată cu noue și grele poveri ce cad în sarcina contribuabililor, dacă ea mai ales s'ar face pe baza unor principii adevărat pedagogice și umanitare și dacă nu ar avé tendențe ascunse nepermise, tendențe, care nu se vor realiza nici-odată (Așa e!), dar' care prelîngă aceea, că au să împedecă dezvoltarea firească a viitoarelor generațiuni, sînt cu atât mai mult potrivite a tulbura pacea și liniștea dintre deosebitel popoare ce constituie statul nostru.

„Noi Români, după-cum, durere, cu toții prea bine școiți, nu ne mai găsim în poziție, de a ne apăra interesele noastre, de a ne prezenta gravaminele noastre și de a combate măsurile ce se intenționează a se lua în contra noastră acolo, unde ar fi local ca să o facem, în reprezentanța țării. Actuala lege electorală, sistemul de guvernare greșit și în consecință abuzurile cele multe, pe care organele guvernului de toată categoria le comit cu prilegiul alegerilor dietale, ne-au împedecat până acum și ne împedecă încă și astăzi a pute păși la urnă și a ne alege de reprezentanți ai nostri în legislativa țării pe acei bărbați, pe care noi voim să-i trimțtem și de care sîntem siguri, că au să reprezente cu demnitate interesele poporului nostru. Excluși astfel din cadrele constituțiunii (Așa e!), nouă, afară de presă nu ni-a rămas decăt acest unic mijloc, prin care putem da expresiune durerilor, dorințelor și pretențiunilor noastre: înțtruirile publice, precum e și în-

trunirea noastră de astăzi. Să ne folosim deci, dlor, de dreptul, pe care ni-l mai dă legea, și să ne pronunțăm cu bărbăție în importanta cestiune de asilele de copii.

„Dl președinte a avut bunățatea, de a ne spune care sînt în liniamente generale dispozițiunile faimosului proiect de lege. În discreția aceasta deci nu mă voi mai extinde. E destul dacă șcim, că în fiecare comună au să se înființeze grădini sau asile de copii pentru grijirea copiilor în etatea dela 3—6 ani, că toți copiii în această vîrstă sînt îndotorați (Oho!) a cerceta acilele, dacă părinții nu vor pute dovedi în mod suficient, că copiii s'au acasă sau altunde sub o grijă continuă și corăspundătoare. Aceia, care se vor opune și nu și vor trimte copiii în acele institute, au să fie pedepsiți în bani. Aceste noue institute sînt de două feluri: grădini de copii și asile de copii. Asilele încă se împart în asile stabile și asile de rasă. Dar' în sfîrșit această acum nu ne privește mai deaproape. Ceea ce e mai important e, că atât grădini cât și asilele de copii stau sub conducerea unor griitoare și ajutoare de griitoare, pregătite anume spre acest scop în preparadii de griitoare. Toate griitoarele trebuie să aibă cel puțin examen practic din limba maghiară, căci, după proiect, deprinderile și ocupațiunile copiilor nemaghiari trebuie să fie împreunate cu înțtruducerea lor în elementele limbii maghiare. (Nu ne dăm copiii acolo!) Asile și grădini de copii sînt în drept de a înființa: statul, comunele politice, confesiunile, corporațiunile și particularii, și acolo, unde nu înființază nimeni sau unde institutele nu corăspund cerințelor legii înființază statul asile și grădini de copii.

„Și ce vedem de aci, dlor? Înainte de toate vedem, că se plănușe o instituțiune, care până acum nu e generalisată prin legi nice chiar în cele mai culte și bogate state europene și care aici la noi pune la grele încercări mai ales capabilitatea de prestațiune a populațiunii dela țeară și așa sleită și istovită de ne mai suportabilele dări ale statului. (Așa e!) Căci înzadar mă va lăsa statul pe mine ca confesione, ca comună politică, ca corporațiune ori ca particular să și mi înființez asile de copii, tot eu din sărăcia mea trebuie să jertfesc, din care apoi mă silesc să dau, dacă nu o fac de voe bună. Și într'un cas și într'altul deci înființarea acelor institute cade tot în sarcina bieților cetățeni contribuabili. De unde să mai putem plăti stătea dări? Bietul țeran, agricultorul ca și economist de vite, abia poate să și agonisească atîta cât să plătească dările cele multe de până acum, și numai puțin îi mai rămăne, pentru-ca să poată și trăi. (Așa e!) Și acum cere statul dela el noue jertfe, pentru-ca în schimb să smulgă copiii din brațele mamelor și să-i înfunde cu grămada de câte 80 la un loc, nu pentru-ca să fie grijiți, ci pentru-ca să fie desbrăcați de naționalitatea și de credința părinților lor. (Protestăm!)

„Și atât sila în direcțiunea aceasta, cât și îndotirea părinților, de a și trimte copiii să și crească alții în alte obiceiuri, în altă limbă și în altă credință, e una dintre cele mai flagrante violări ale sanctuarului familiei. (Așa e!) Rușine!”

„Închipuiți-vă, dlor, că de aci înainte copiii nostri, mititei abia trecuți de trei ani, care abia învțărară a umbra, abia învțărară a gîngăli vre-o câteva cuvinte în limba dulce a mamelor lor, au să fie depărțați dela sinul acestora, câte 6—8 ba 10 oare pe zi au să fie dați pe mîna unor străini, care nu au poate nici sentiment, nici durere pentru năcazurile copiilor, ear' noi părinții să ne lipsim de cea mai mare bucurie ce o poate avé un părinte, de bucuria, de a ne vedé mititei în giurul nostru, de a ne veseli de veselia lor copilărească și astfel de a ne mîngăia de multe-ori în mijlocul năcazurilor și grijilor ce le avem în lupta pentru existență. (Așa e!) Un lucru ne mai pomenit, dlor, ca eu să nu pot dispune de copiii mei mici măcar până la vîrsta, în care legea pretutindenea fi deobligă a merge la școală.

„Dovadă, dlor, căt aceia, în ai căror creeri s'a zemislit idea, de a regula în acest fel instituțiunea asilelor de copii, nu au avut în vedere binele părinților sau mai bine șis binele copiilor lipsiți de grîja corăspundătoare, ci cu totul altceva: desnaționalizarea copiilor nemaghiarilor și ușurarea asimilării celorlalte popoare din țeară cu rasa maghiară. (Așa e!)

„Aceasta e de un timp îndelungat încoace preocupățiunea de căpetenie a concetățenilor nostri maghiari. Guvernul și societatea maghiară lucrează mereu în această direcție. Nu o neagă aceasta nici presa maghiară, nu a negat-o nici unul dintre apărătorii proiectului de lege din casa deputaților. Și această tendență străbate din întreg proiectul, dela început până în sfîrșit. Și și sila înființării de asile și cercetarea obligatorică a lor e reclamată de această tendență. Doar' în proiect e un paragraf, care dăce lămurit, că ocupațiunea copiilor nemaghiarilor e a se aduce în legătură cu înțtruducerea lor în elementele limbii maghiare. Și pentru-ca să se poată face acest lucru, griitoarele trebuie să știe limba maghiară și să o dovedească aceasta prin atestat primit fie dela o preparandie de griitoare, fie dela inspectorul reg. de școale. În privința limbii materne a copiilor și în privința aceea, dacă griitoare trebuie sau nu să știe limba maternă a copiilor de sub grija ei, proiectul nu conține nici o dispozițiune.

„Care va fi rezultatul? Mai rău ca acela, pe care l'am dobândit după înțtruducerea limbii maghiare în școalele populare. (Așa e!) Acolo băiatul încă își perde timpul cu învțărea unei limbii grele și, cât mai ales pentru băiatul român, străine de firea limbii lui materne, și rămăne astfel îndrăcit în ce privește însușirea altor cunoștințe mai folositoare pentru viață. Așa că acela, care ese din aceste școale și se aplică, fie la meserii, fie la economie, nu are nici un folos de cei 2—3 ani petrecuți în școală, nu știe nimic, dar' nu știe nici limba maghiară, de care în viață și așa nu mai are nici o trebuință. Ce se va întempla acum cu bieții copii dela 3—6 ani, care nu știu vorbi încă cum se cade nici în limba lor maternă? În capetele acestora trebuie să se producă un chaos grozav și în cele din urma se vor alege și ei cu nimica și li-se vor țimpi cu desăvirșire mințile. (Așa e!)

„Tot în felul acesta se îngrîșese proiectul de lege și de educațiunea morală a copiilor. El în general nu permite deloc, ca în asile copiilor să fie crescuți în credința părinților lor. El dispune învțărea unor „rugăciuni evlavioase“ lipsite de ori-ce caracter confesional. (Batjocură!)

„Acum, după-ce griitoarele trebuie să știe limba maghiară, un lucru, care mai cu seamă aci în părțile noastre cu anevoie se va pute realiza, statul va numi în aceste funcțiuni importante străine importate de pe aiurea, sau în cel mai rău cas va reflecta la Ovreicele de prin comunitate noastre, căci aceste toate știu unguresce. Și în loc ca fata preotului sau a învțătorului, ca cele mai competente într-o comună să și ocupe locurile de griitoare, ne vom pomeni ca bună-oară pe Țeara-Oltului și pe alte locuri fata arăndașului ovreu care să fie încredințat cu crescerea copiilor cresșinilor. (Nu ne dăm copiii pe mîna lor!) După acest proiect, copiii nostri au să fie dați pe mîna unor persoane străine și de limba, și de obiceiurile și de credința noastră. Copiii vor fi chinuți cu învțărea unei limbii străine, vor fi învțăți la nise rugăciuni, care de sigur nu vor fi nici „Angerelul“, nici „Tatăl nostru“ și care nici-odată nu le vor pute aduce aminte de principiile credinței lor. Cu un cuvînt, în loc ca copiii să primească o crescere creștinească dela părinții lor, ei vor fi crescuți fără nici o religione, mai rău ca nise păgăni. (Sgomot.) În toate privințele proiectul acesta e o tortură pentru nemaghiari. Nici nmele oficial al acelor institute nu-l poate pronunța cum se cade ori și cine. Încercați numai d-voastră se pronunțați cuvîntul „Kisdedov“-uri, că aveți să vă sfărîmați limba, până o scoateți la capăt.

„Și pentru toate aceste se aplică sila înființării unor asemenea „Kisdedov“-uri, ni-se va impune un adaus de dare de 3% pentru ele, și dacă nu ne vom trimte copiii în aceste institute de tortură, vom mai fi globiți încă și cu bani. (Protestăm!)

„Domnilor! Prin acest proiect se atențează întăiu la avutul nostru, ni-se violează cel mai sfânt drept cetățenesc, libera dispozițiune asupra copiilor nostri în cea mai tragedă etate, și se înștrăinează copiii de părinți, de limba și de credința lor.

„Un asemenea proiect nu poate să înțtimpine aprobarea noastră, dar' nu poate fi aprobat de nimeni, căruia fi zace la inimă adevăratele interese ale patriei. Căci nu ma-

ghiarisarea, nu aceea, ca toți locuitorii să fie de una și aceeași rasă, sunt condițiile pentru prosperarea și binele patriei. O administrație bună și necoruptă (Așa e!), o justiție adevărată, instituții adevărate culturale și institute de creștere, în care fiii națiunilor să-și poată însuși cunoștințele de lipsă în propria lor limbă, și preste tot respectarea legilor, aceste fac fericirea țării, aceste sunt lucrurile, pe care noi cetățenii stătem în drept de a le pretinde dela stat în schimb jertelor ce le aducem pentru susținerea organismului lui.

„Maghiarizarea e o utopie. Se vor fi maghiarizând alții, veniturile, care nu au nici patrie, nici limbă, nici naționalitate, dar' noi, Românii, locuitorii bastinași ai acestei țări, nici-odată. (Așa e! Nici-odată.) Nu, domnilor, întrebunțeze ori-ce mijloc în contra noastră. Căci în Țișa poezului, Românul are șapte vieți, și dacă ni-le iau pe toate șapte, tot ne mai rămâne una. (Aprobări și aplauze îndelungate.)

„Și nici nu frica de maghiarizare e ceea-ce ne face să desaprobam proiectul din cestiune, ci interesul de binele țării, interes isvorit dintr'un patriotism curat și nefalsificat.

„Multe de toate au trecut preste noi mai ales în cei din urmă 24 de ani. Începând dela legea electorală până la cele din urmă ordonanțe ministeriale, care au călcat în picioare legea despre naționalități, cu care concetățenii nostri maghiari se fălesc atât de mult în afară, toate au fost îndreptate în contra existenței noastre ca individualitate națională. Ni-s'a introdus limba maghiară în școlile populare, în școlile medii, ni-se amenință cu închiderea institutelor noastre de învățământ, s'ântem persecutați și excluși de pe toate terenurile publice. Noi tot acieși am rămas, tot Români am rămas. Opiniile aceste zadarnice însă sunt potrivite a vătămă interesele generale ale patriei. Și aceasta ne doare. (Așa e!)

„E deci, dlor, de datorința noastră patriotică și națională, de a protesta și în contra celui mai nou atac îndreptat în contra existenței naționalităților. Proiectul din cestiune, ce e drept, a fost acceptat deja într'una din casele parlamentului maghiar. (Voci: fără noi!) Mă tem, dlor, că tot fără noi are să se accepte și în cealaltă casă, în casa maghiarilor. Vorba e însă, că are să mai treacă printr'o casă, și ceea-ce e mai mult, are să primească încă și sancțiunea Preaînaltă a Monarhului nostru. (Sgomotoase și însuflețite strigări de să trăescă!) De aceea noi să protestăm, și să protestăm, dlor, cu toată hotărârea, ca protestul nostru să fie audiat și acolo, unde popoarele acestei nefericite patrii demult și-au îndreptat privirea, așteptând dreptăți mângâiere. Să protestăm mai ales, pentru-ca să nu ni-se poată face imputarea, să nu ni-o putem face nici noi vre-odată, că am lăsat cu indiferență să treacă și această primejdie preste țara noastră. (Strigări de: Protestăm! Nu ne trebuie legea aceea!)

„Imiau deci voea, de a vă presenta următorul proiect de rezoluțiune:

„Considerând, că proiectul de lege despre asilele de copii, prezentat d'ietei ungurești,

„întră împotriva tuturor drepturilor naționale și morale cu mijloace silnice în sanctuarul familiei spre stricăciunea sufletescă și trupească a viitoarelor generațiuni, „face obiect de experiment politic din copiii nostri și

„impune comuanelor nemaghiare noue și grele sarcini în interesul rău înțeles al unei minorități naționale, —

„alegătorii români din cercurile electorale Sibiu (oraș), Seliște-Cristian, Cisnădie-Rășinari și Norich, întruniri în conferență electorală, protestează sărbătorește în contra vătămării comise prin nimitul proiect de lege față cu drepturile naționale ale popoarelor nemaghiare din patrie, declarând acest proiect de lege păgubitor și primejdios atât din punct de vedere moral și pedagogic, cât și în privința sanitară și economică“. (Îl primim!)

„Dl Ioan Cloajă, fruntaș din comuna Boița, prin vre-o câteva cuvinte însuflețitoare pledează pentru primirea proiectului de rezoluțiune. La propunerea lui apoi adunarea între sgomotoase strigări de „să trăescă“ primește în unanimitate protestul de mai sus.

„Dl asesor consistorial Zaharia Boiu se ridică, rostind între aprobări dese cam următoarele:

„Preaestimați domni și frații! Este o notă caracteristică a poporului nostru românesc, ereditată din moși și strămoși, ca el să fie cu recunoștință cătră binevoitorii și binefăcătorii săi.

„De aceea cred că vorbesc din consimțământul d-voastre al tuturor, dacă vă rog și vă potfesc să dăm expresiune recunoștinței noastre față cu acei stimați domni, frați ai noștri, care au dat impulsul și au ostentat, ca să ne putem întruni astăzi aici în

tr'o adunare atât de frumoasă, atât de importantă. Pentru-că, fraților, ori-care ar fi rezultatul votului nostru de astăzi, despre una să fim convinși: acest vot va vesti contimporanilor și următorilor nostri, că între împregiurările grele, în care ne aflăm, ni-am împlinit o sfântă datorință, și astfel acest vot al nostru va lăsa o urmă onorifică în istoria poporului nostru. Da, fraților, protestând aici sărbătorește contra proiectului de lege în cestiune, — căci ușile parlamentului, durere, ne sânt închise! — ni-am împlinit datorința de buni părinți, de buni creștini, de buni Români, și cerul ne e martor: de buni patrioți; căci patriotismul cel adevărat nu este acela, care le tinde la mulțumirea unora în dauna altora, ci care lucră pentru mulțumirea și fericirea tuturor fiilor patriei!

„Să mulțumim dar' fraților nostri, care ne-au convocat la această frumoasă adunare și au condus în mod atât de demn consultările noastre, și în special dlor Dr. Aurel Brote și Pompiliu Piposiu. Și reîntorcându la căminele noastre, să ducem cu noi acea mângâiere și bucurie sufletească, că precum se cuvine fiilor unui popor înțelept și conșciu de demnitătea sa, ne-am adunat fără preget din toate părțile: preoți și mireni, inteligență și popor, a ne consulta asupra intereselor noastre comune, și ne-am arătat, ca todeauna la acțiuni însemnate, un cuget și una simțire, cu una iubire și încredere frățească reciprocă: un trup și un suflet. Dece cerul, ca și în viitor todeauna așa să fie!“ (Să trăescă!)

După-ce a mulțumit alegătorilor pentru atitudinea deamă și rezoluță, pe care a manifestat-o în decursul desbaterii, dl Dr. Aurel Brote, între vii aclamări, a declarat adunarea de ridicată.

Alegătorii s'au îmbrăsciat apoi în cea mai mare ordine și au inundat strazele din apropierea localului întrunirii.

O adunare frumoasă ca aceasta demult nu s'a vădit în Sibiu. Protestele Românilor și-au avut cluminațiunea de sigur aci și să sperăm, că atitudinea alegătorilor dintr'o parte a comitatului Sibiului va servi spre încurajare și celorlalți alegători români din Ardeal și Ungaria.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 23 Ianuarie st. v.

Visita Arhiduceului Francisc Ferdinand la Petersburg.

Din Viena se depeșează, că Arhiducele Francisc Ferdinand pleacă aci după amiazi la oarele 2 și jum. cu trenul de Curte separat al căii ferate de Nord. Sosirea în Petersburg va urma în 6 l. c. la 11 oare înainte de amiazi. Arhiducele și suita sa vor locui în palatul de iarnă al Țarului. Arhiducele va petrece în Petersburg șase zile, de acolo se va duce apoi la Moscova.

Dimisionarea cabinetului Crispi.

Resolvarea crizei ministeriale din Italia se ține de dificilă și grea. „Riforma“ Țice: Cabinetul a fost lovit în cameră nu pentru cestiunea de cuvinte. Crispi a preferat a căde bine decât a trăi rău. În cercurile parlamentare circulă faima, că președintele camerei ar fi recomandat regelui pe deputatul Rudini drept succesor al lui Crispi. „Agenzia Stefani“ împărtășește, că regele a primit în 31 Ianuarie seara la 10 oare pe Crispi. Regele și-a rezervat hotărârea sa cu privire la dimisionarea cabinetului. La 2 l. c. regele a conferit cu marchisul Rudini. Din mai multe părți se vorbește, că ministrul de justiție Zanardelli ar fi mai potrivit pentru a rezolva bună a crizei.

Întreaga presă franceză declară, că retragerea ministrului-președinte italian Crispi ar însemna o păgubire mare a întreitiei alianței și de aceea își exprimă viua ei mulțumire față cu demisionarea lui. „Journal des Débats“ e de părere, că, ori rămâne, ori nu rămâne Crispi, raporturile dintre Franța și Italia au la toată întâmplarea să se amelioreze.

Foile franceze de Duminecă seara scriu articoli de fond despre demisionarea lui Crispi și dau expresiune părerii, că demisionarea aceluia va fi în detrimentul întreitiei alianței. „Temps“ Țice, că Crispi a fost lovit drept în piept; persoana sa, va da sa și programul său sânt sdruincinate. „Liberté“ judecă și mai aspru, și Țice, că Crispi e mort politicesc, chiar dacă ar rămâne ministru deocandată. În contrast cu celelalte foi, „National“ advertisează dela un optimism precipitat. În

treita alianță va mai exista un timp oare-care și fără Crispi, de aceea Franța trebuie să privească în liniște și să nu-și schimbe deloc politica internațională. Organe normative spun, că poziția Italiei față cu întreitia alianță rămâne aceeași.

Țiarele de Luni sânt mai obiective în aprețierea demisionării lui Crispi. „Liberté“ e de părere, că Italia și atunci, când Crispi s'ar retrage definitiv, nu-și va schimba politica externă. Crispi a fost însă o pedecă personală pentru bunele relațiuni dintre Franța și Italia, de aceea acum s'ar pute oamnenii aștepta la o îmbunătățire simțitoare a acestor relațiuni. „Temps“ e de aceeași părere.

Evenimentele din Portugalia.

Foia oficială publică o ordonanță, care suspendează actele habeas-corpus și autorizează auctoritățile a suprima Țiarele, care primejdiesc siguranța statului.

Din Oporto se împărtășește, că revoluții au contat la o asemenea revoltă în Coimbra, Braga și Vizen și așteptau plecarea trupelor din Lisabona în provincie, spre a provoca și în Lisabona o mișcare revoluționară. Aceasta s'a zădărnicit. Acum domnesce pretutindenea liniște. Răscoluții arestați în Oporto au fost duși preste noapte la Lisabona. Cu privilegiul răcoalei din Oporto în trei locuri au avut loc mai multe ciocniri sângeroase. Mai multe case, în special casa sfatului, au fost rău ruinată. Jurnalele din Lisabona „Patria“ și „Debates“ au fost suprimate. Conducătorii republicani Zambio și Tallos au refugiat la Braga, unde au fost arestați.

Cestiunea ardelenescă în parlamentul român.

Discursul deputatului C. Cogălniceanu, ținut în ședința camerei Românei la 14/26 Ianuarie a. c.

(Urmare.)

Tot dl Maiorescu a destăinuit un sistem fatal, pe care România l-ar fi urmărit.

În ceea-ce privește frații noștri de dincolo, dl Maiorescu a declarat, că guvernul român a dat funcțiuni la o mulțime de Transilvăneni numai și numai pentru a împedea de a nu se face o irredentă română.

Apoi aceasta e o adevărată crimă, de a atrage cu tot dinadinsul toate forțele inteligente, toate forțele de rezistență din Transilvania, și a lăsa acolo masse inerte, expuse la lupta de exterminare întreprinsă de Maghiari. Cer dar' asupra acestui punct, că guvernul să declare, că desaproabă acest sistem, pentru-ca frații noștri de dincolo să scie, că nu vor mai fi primiți cu brațele deschise ca până acum, și să fie îmbărbătați prin aceasta de a rămâne la postul lor de onoare. Să nu credeți, că aceste cuvinte Țice de dl Maiorescu sânt numai nise cuvinte. Faptele arată, că sânt adevărate. Observați că mai toți Transilvănenii sânt în grupul junimist. La alegerile parțiale s'au ales mai numai Transilvăneni, dl Friedman, dl Vineș, și astăzi în capitală nu se găsește un Român și trebuie să se pună candidatura unui Transilvănean! Și ce e mai trist în destăinuirea lui Maiorescu, e că domnia-sa nu Țice, că urmează acest sistem de a da funcțiuni Transilvănenilor dintr'un spirit de umanitate, de fraternitate, pentru care l'aș fi aprobat și l'aș îmbrățișa și eu; dar' Țice pur și simplu, că guvernul român dă funcțiuni la acești Transilvăneni numai și numai ca să nu se facă un partid irredentist, numai și numai pentru a susține politica externă a dlui Maiorescu; căci cu toate declarațiunile formale ale dlui Lahovary, ministru de externe, dl Maiorescu nu s'a sfîit de a declara, că domnia sa a fost și este pentru tripla alianță; dar' încă a declarat, că întreg guvernul actual este pentru alipirea la tripla alianță, și ea să nu-și Țice, că exagerez, dați-mi voi să vă citec înseși cuvintele dlui Maiorescu:

„Partidul junimist“, Țice raportorul care a vorbit cu dl Maiorescu, „căruia aparține dl Maiorescu, se poate fali de a fi colaborat la acest revirmat al politice române. Astăzi guvernul poate să fie mândru de a constata, că România formează un fort puternic în citaldela păcii, care se drezează dela coastele Scandinaviei, dealungul fruntariilor germane și austriace până la Bosfor.

„Cu toate aceste, România e un stat constituțional și nu trebuie exclusă posibilitatea, ca în urma unei mișcări naționaliste, provocată de poporul întreg, un guvern compus de alte persoane să fie silit să adopte o altă politică exterioară.“

Prin urmare declară implicit, că guvernul împărtășește aceeași politică ca dl

Maiorescu în ceea-ce privește tripla alianță; dar' că s'ar pute întâmpla, ca alt guvern să înlocuească guvernul actual, care ar observa atunci o altă politică.

Deoarece aceste declarațiuni ale dlui Maiorescu sânt diametralmente opuse declarațiunilor foarte categorice ale dlui Al. Lahovary, ministru al afacerilor străine, m'am găsit nevoit să readuc această cestiune în desbaterile parlamentului. Căci, dlor, România, în deosebire de Germania, de Austro-Ungaria și chiar de Italia, unde șeful statului are dreptul de a încheia tractate, ca și Franța republicană, România a rezervat representațiunii sale naționale, prin urmare corpurilor legiuitoare, această prerogativă capitală.

România ca națiune mică, având mai mult a risca într'un războiu nenorocit, n'a voit să se deseseze de această prerogativă capitală; așa că dacă, din nefericire, războiul ar fi nenorocit pentru țeară, cel puțin să plătim noi păcatele noastre ale tuturor, ear' nu păcatele unui singur om. În această privință constituțiunea e clară: politica exterioară, ca și cea interioară, aparține națiunii prin corpurile ei legiuitoare.

Dlor, în timpul dlui I. Brătianu situațiunea era clară. D-sa a declarat formal, că politica exterioară a țării e pentru puterile centrale. Aceasta n'o tăgăduese nimeni, nici chiar Țiarele oficiale ale partidului. Nu vorbesc de politica exterioară de acum a partidului liberal-național; ceea-ce s'au însă e, că atunci, când dl I. B. Brătianu era la putere, d-sa era pentru tripla alianță. (Înteruperi.)

Citiți Țiarul „Liberté“. M'am mirat însă când dl Tache Ionescu s'a legat de partidul național, Țicând: i-a uități-vă! D. Kogălniceanu Mihail e de altă părere în politica exterioară, dl Paladi de alta, dl Dimitrie Sturdza earăși de alta.

Dar' ce ne importă pe noi de ce opinie sânt acum dnii Paladi și Sturdza? D-lor nu sânt la guvern; când vor fi la guvern, vor trebui atunci să abă o singură politică.

Dl Tache Ionescu din contră ar fi trebuit să întrebe pe guvernul actual, pentru-ce, când dl Lahovary armează o anume politică, dl Maiorescu are alta?

Am spus, că situațiunea era clară în timpul dlui Ioan Brătianu, cu retragerea sa și venirea la putere a dlui Th Rosetti situațiunea a fost, dacă voiți, și mai clară. Dl P. Carp, cu francheța-i obicinuită, a declarat în acest parlament nu numai că va urma politica dlui Brătianu, dar' a mai declarat, că direcțiunea politice exterioare aparține regelui. Se vede însă, că țeara n'a fost de această opiniune, deoarece dl Rosetti a trebuit să se retragă, înlocuit fiind cu guvernul dlui Catargiu.

Sub guvernul dlui Catargiu earăși situațiunea a fost clară, însă în sens contrar. Dl Catargiu a declarat în mod formal, că e pentru politica de neutralitate; însă nu în sensul în care vor să ne ridiculizeze unele din Țiarele guvernamentale, Țicând că e un non sens. Nu e vorba să fim neutri în orice timp și în ori-ce împregiurare, ci e vorba de a nu ne lega decât în momentul decisiv. Și atunci cu consimțământul adunărilor legislative. Tot cam în același sens a făcut declarațiune sub ministrul Catargiu și dl Alexandru Lahovary, ministru de externe.

(Va urma.)

CRONICĂ.

Dela Curte. După-cum anunță o telegramă, Maiestatea Sa Monarhul a plecat în 3 l. c. seara pe la oarele 9 din Viena la Budapesta, ear' Maiestatea Sa Impărăteasa în 3 l. a. dimineața a plecat cu un tren separat de Curte spre München.

Arhiducele Francisc Ferdinand de Este pleacă astăzi în călătoria anunțată la Petersburg, pentru de a visita familia Țarului. Arhiducele, care numeră numai 27 ani, a fost exclusiv activ în serviciul militar. După absolvirea studiilor gimnasiale în casa tatălui său, a Arhiduceului Carol Ludovic, a fost numit de sublocotenent supranumerar la regimentul de infanterie 32 din Budapesta. Pe timpul acela purta numele: Arhiducele Francisc. După moartea Arhiduceului Francisc V., duce de Modena, Massa, Carrara și Guastalla, întâmplată în Viena la anul 1875, nelăsând acesta urmași de linia bărbătească, prințul a început a purta pe baza testamentului și predicatul: de Oesterreich-Este. Din anul 1880 Arhiducele se numește Francisc Ferdinand. Luând parte la mai multe exerciții militare pentru întregirea studiilor sale militare practice, în 1882 a fost avansat la gradul de locotenent. Cu un an mai târziu a fost transferat la regimentul 4 de dragoni staționat în Enns și Wels, unde a intrat apoi în serviciul practic. În anul 1885 a avansat la căpitan. După trei ani a fost numit de maior și a fost transferat la regimentul de infanterie 102 din Praga. În an. 1888 a vizitat curtea berlineză și a fost numit de împăratul german *Maier à la Suite* în regimentul prusian 8 de ulani. După un an a avansat la gradul de locotenent-colonel. În toamna trecută a fost numit de colonel și proprietar al regimentului de inf. Nr. 19, care preste 30 ani a purtat numele răposatului Prinț de Coronă Rudolf. Tot

atunci a intrat la cavalerie, primind comanda reg. 9 de husari staționat fu Oedenburg.

Distincțiune. Sergentul pensionat de gendarmerie, Ioșif Nicoară, este distins pentru serviciul său îndelungat și credincios cu crucea de argint cu coroană pentru merite.

Numire. Doamna Ludovic Barabă este numită de învățătoare ordinară în Uioara.

Domnul Alexandru Mocsonyi este ales în comitetul casinei naționale din Budapesta.

Foița „Tribunei“. Din cauza abundenței de material, continuarea romanului „Homo sum“ a rămas din numărul de față.

Preparandie pentru grijitoarele asilelor de copii. Eötvös Károly Lajos, inspectorul școlar din comitatul Trei-Scaunelor, lucră, după-cum citim în „Erdélyi Híradó“, pentru înființarea în Săcuime a unei preparandii pentru grijitoarele asilelor de copii. Locul, unde ar avă să se ridice acest institut, este Sepsi-Szt.-György.

„Asociațiunea transilvană“. Adunarea de constituire a despărțământului VIII. din Alba-Iuliei e convocată pe Luni în 9 Februarie n. în localitățile școlii rom. gr-or. din Alba-Iulia.

Carnevalia. La 2/14 Februarie 1891 se va da în Brad, în sala dela hotelul „Hungaria“, un bal în favorul fondului de pensie al corpului didactic dela institutul gimnasial din loc. Începutul la 8 oare seara. Intrarea: de persoană 1 fl.; de familie 2 fl. NB. Între pauze se vor juca jocurile naționale „Calușorul“ și „Bătuta“ în costum. — Ofertele marinimoase sânt a se adresa casarului balului: George Părau. Comitetul arangiator.

La 11 Februarie st. n. a. c. se va arancia în sala de gimnastică din Blaj un bal filantropic în folosul „fondului pentru ajutarea studenților miseri în cas de morb“. Blaj, în 27 Ianuarie 1891. Comitetul arangiator: Alexandru Uilacau, președinte; Nicolau Popescu, casar; Ioan German, controlor; membrii: Petru Solomon, Aron Deac, Dr. Sebastian Radu, Iacob Murășan, Petru Ungureanu. Prețul intrării: pentru persoană 1 fl., pentru familie de 3 membri 2 fl., pentru familie de preste trei membri 3 fl. Începutul la 7¹/₂ oare seara. Suprasolizri se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale Țiaristică.

Academia română din București. La Academie prelungă cărțile ce am anunțat, că s'au depus pentru cele trei premii, s'au mai prezentat și operele: „Poesii și Proză“, două volume, de Smara; „Pui de Lei“ de dl Ioan Nențescu.

Caslei Teatrului-Național din București i'a adus representațiunea piesei „Vodvodul Țiganilor“, după cifre esaețe, suma de 130.000 franci.

Tenoristul Gabrielescu, după-cum împărtășește Țiarele din Lisabona, a repercutat un succes colosal în opera „Othello“ pe scena teatrului San-Carlo.

Dr. Koch în călătorie. Din Viena se telegrafează cu data de 2 l. c. următoarele: Profesorul Koch a sosit din Berlin aici în soșit de profesorul egiptean Zisbes. Ținta călătoriei sale este Constantinopolul.

Despre timp. Pentru Țilele viitoare este prevădit un timp mai domol și lipsit de precipitațiuni mai însemnate.

Teatru. Sâmbătă s'a reprezentat pe scena teatrului german de aici opereta „Gasparone“ în beneficiul talentatului cântăreț Hans Koswitz. Beneficiul a fost bine primit din partea publicului, căruia i'a mai făcut multe seri plăcute, și a fost mult aplaudat. Domnișoarele Rafael, Lanz și dnii Pohl, Männel, Seeling și Austerlitz și-au făcut datoria și au fost distinși de public cu dese aplauze și chemări pe scenă.

Duminecă s'a jucat „Das Käthchen von Heilbronn“, în care au excelat damele Toni Robe, O'Lynch și dnii Diefenbacher și Bauer.

Luni s'a reprezentat cunoscuta farsă a lui Nestoy „Lumpaci Vagabundus“ înaintea unui teatru plin. Piesa a fost foarte bine jucată, mai ales că domniș. Männel și Seeling au fost în cea mai bună dispoziție. Dl Schöntag a interpretat admirabil rolul boccagiului. Mult aplaudate au fost și damele Dworak și Lanz.

Ieri și-a avut beneficiul domnișoara Hulda Weinwurm în piesa „Wolthätige Frauen“. Rolul, pe care l'a avut beneficianta, nu a fost unul dintre cele mai însemnate roluri, dar' l'a predat foarte bine și în două rânduri a fost viu aplaudată. Celelalte dame: Thomas-Söld, O'Lynch și Berger, precum și domniș. Bauer, Männel și Schöntag au jucat cu toții bine.

Convocare.

Alegătorii români din cercurile pretoriale Turda, Murș-Ludoș și Vințu-le-sus sunt rugați a se prezenta la o conferință ce se va ține Joi în 12 Februarie st. n. a. c. la 2 oare d. a. în hotelul „La coroana maghiară” din Turda.

Obiectele de pertractare sunt:

- a) reconstituirea clubului electoral;
b) declararea alegătorilor față cu proiectul de lege relativ la asilele de copii („Kisdedov”-uri);
c) eventual alte propuneri.

Turda, în 2 Februarie 1891.

Pentru comitetul clubului electoral din comitatul Turda-Arieș:

Dr. Ioan Rațiu. Ioan Mesaros. Iuliu C. Vlăduțiu.

Convocare.

Pentru consultarea proiectului de lege al asilelor de copii, care se află în dezbaterile dietei, convocăm o conferință a Românilor de partidul național din cercul electoral al Bocșei pe Joi în 31 Ianuarie (12 Februarie) a. c., la 10 oare a. m., în sala „Ospetăriei mari” din Bocșa-română.

Bocșa-montană, 21 Ianuarie (2 Februarie) 1891.

Martin Tlapu m. p., Adrian Diacon m. p., președ. partidului. secretarul partidului.

Apel

cătră onoratul public român.

„Cunoaște timpul, timpul intru țara toate e cel mai bun.”

Angajat la crearea unui institut de credit și economii în comitatul Sătmar cu numele „Sătmăreana”, am onoare a apela la onoratul public, ca făcând cont cu peripețiile, în care a ajuns țeara noastră preste tot, dar' mai ales poporul nostru, din lipsa de operațiuni ușoare bănești, să nu pregete a grăbi la concursul bănesc, va să ducă la împlinire de acții la crearea sus zicului institut.

Indemnul nostru la crearea acestui institut a urmat din binefăcătoarea înfrurire la ridicarea stării materiale a poporului nostru, țeară de mititelul „Perșeu” din Seini, al cărui bilanț se publică în partea inserțiunilor.

Bărbații ce conduc „Perșeu”, în rolul începerii reușind cu triumf, ne garantează, că „Sătmăreana”, cu operațiuni mai largi, va fi un soare binefăcător pentru întreg comitatul și giur.

Sătuți suntem noi de liberalitatea străină, care în setea noastră e prea îndatinată a ne adăpa cu oțet; e timpul ca să scăpăm poporul nostru din ghiarele usurarilor, de acești crocodili, în gura cărora mulți de ai noștri, nu numai de silă, dar' chiar și de frică, au sburat și continuă a sbura.

Da, onorat public! Usurarii fără de lege și fără de D-țeu, dar' și gospodăria vitregă urmată din o rea administrațiune civilă, multe comune, ba chiar ținuturi, de ale noastre le-au adus la sapă de lemn. Unele comune gem sub restanțe de contribuțiune de stat până la 60—80.000 florini.

Pun deci întrebarea: Iubim noi neamul nostru? Da, îl iubim, vom ține, dar' neubirea să o dovedim cu aducerea a toată jertfa posibilă, de a-l scoate din prăpastie; un așa mijloc salutar este și crearea institutului nostru „Sătmăreana”.

Bărbați valoroși s'au pus în fruntea acțiunii, bărbați, a căror putere creatoare o admiră chiar și contrarii, bărbați, care purerea cu mândrie susțin stăruința străbunului Seneca: „Tu să fii al bunului comun, și nu bunul comun al tău”. Fac tot ce află priincios pentru bunăstarea și înflorirea neamului românesc.

Impovărățile grozave și alte multe năcazuri ce ți de ți cresc, ne-ar face a crede, că „picioarele celor-ce vor să ne îngroape sunt la ușă”, dar' mai vădăm noi de aceste vânturi, de aceste vifore, fost-am miseri, sîntem miseri, miseria stins-uni-a patriotisml plecatu-ne-a la servilism, tot-am stimulați poate și la revoltă, dar' D-țeu sfântul și geniul naturii ne-a mântuit, după oscilațiunea valurilor turbate ale multor secolii eșit-am teafări. Mărima primejdiei ne-a fost pururea măsura puterii lăuntrice.

Scire-am noi ce să mai facem, ca să scăpăm poporul și țeara de năcazuri, dar' nu ne întrebăm nimeni, nu le trebim nimeni, așadar' facem ceea-ce putem.

Facem institute de credit și de economii.

La de aceste să ne angajăm mic cu mare, onorat public român!

Să cumpărăm acții cu ridicata! Buna reușire o garantăm. O garantează omnia și

bună purtarea noastră! Trecutul nostru virgin va rămâne neștirbit până la momment!

Salutare cordială neamului meu românesc!

Sanislau, la 1 Februarie 1891.

Gavrilă Lascar de Purcăreți protop. Careșilor.

VARIETĂȚI.

(Curiosități din Rusia.) În seara de 24 Decembrie (spre Crăciun) poliția din Petersburg a fost ocupată să ducă în aresturi și să fie închisi până a doua zi pe mai mulți de o mie de oameni, prinși în stare de beție publică. Fiind scicut, că populația Petersburgului e cam de un milion de locuitori, au fost dar' înbeție pe strade la o mie de locuitori.

Diarele ruse, în loc de a se intrista, se bucură foarte mult și fac reflecții asupra acestui fapt, trăgând din ele concluziunea ne așteptată, că ateismul nu face deloc progrese în Rusia, de vreme-ce atâția oameni se îmbată pentru a sărbători născerea lui Christos. Un alt fapt foarte curios s'a produs la Balaclava în Crimeea.

Primarul orașului a fondat o societate de cumpătare, al cărei președinte este el însuși. Din ordinul său s'au închis toate cârcimele, nelăsându-se decât una singură, care printr-o întâmplare minunată s'a potrivit să fie tocmai a lui.

Omul a făcut treburi strălucite și în scurtă vreme și-a adunat capitaluri însemnate. Însă eată că consilierii comunali, înfuriați de atâtea isbânzi, au obligat pe primar să renunțe de a mai fi debitant de beuturi spirituoase și să organizeze o loterie pentru aceia care voesc să fie cârcimari.

Loteria s'a organizat și lotul cel mare nu este altceva, decât dreptul de a fi un singur cârcimar în comună; ferice de cine l-o câștiga. Un bilet costă 100 de ruble, adecă vre-o 300 de franci, și banii adunați nu vor servi la altceva, decât să se dea consilierilor o serie de banchete.

Din public.*)

Mulțumită publică.

Poporul din Filea, o comună curat românească, pe fermurile stâng al Murșului, comitate Murș-Turda, cu drag muresesc astăzi la un edificiu mareț ce e aproape de a fi terminat. Cu mare mângâiere sufletească caută Românul nostru la acel edificiu, în care se va aduce jertfa atotputernicului și preabunului Dumnezeu.

Premergem cu aceste, ca de aci să se vadă cu atât mai mult meritele adevărate ale aceluia bărbat, care a contribuit în mare parte la săvârșirea acestui mareț monument al credinței noastre.

Demolt avea dorința ferbinte poporul din această comună, de a-și ridica o biserică conform recerințelor timpului de față.

Îi lipsiau însă mijloacele. Voia să vândă lemnele de brajd din pădurea lor, dar' neguțării ovrei îi bătjocoria cu prețul, precum la licitațiunea din 23 Septembrie 1888, prezentându-se mai mulți neguțatori ovrei, au îmbiat cu 1 fl. de lemn și cu aceea s'au depărțat.

În astfel de împrejurări ni-a trimis dl George Șandor, mare proprietar și neguțator de lemne din Murș-Cuișediu, care a urcat prețul dela 1 fl. la 2 fl. 15 cr. v. a. de bucata de lemn, realizându-se astfel un venit de 3450 fl. preste 3000 fl., prețul dat de Ovrei.

Vădăm în urmă lipsa ce o mai avem, dl George Șandor, prelungă aceea ni-a mai donat încă 1000 scânduri în preț de cel puțin 3000 fl.

Pentru care jertfe comitetul parochial, în numele întregului popor dreptcredincios din Filea, și-a ținut de o sfântă datorință de a aduce și pe această cale cea mai ferbinte mulțumită marinimosului George Șandor din Murș-Cuișediu.

Întreg poporul cu bucurie l-a aclamat de primul citor al bisericii noastre.

Filea, 6 Ianuarie 1891.

Ciril Fulea, paroch. Bandăla Simion, epitrop primar. Bandăla Mihaila, epitrop. Cazan Samion, epitrop. Stoica Simon, primar comunal.

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Viena, 4 Februarie n. Ministrul de finance Dunajewski a fost durabil pensionat, conferindu-i-se crucea mare a ordinului „Sf. Stefan” și fiind numit membru pe viață al casei de sus. Ministrul de finance în locul lui e numit Emil Steinbach, până acum șef de secție în ministerul de justiție.

Bibliografie.

„Revista Alexandri”. Apare odată pe lună în București. Anul I. Nr. 1 dela 15 Ianuarie. Sumar: Câteva cuvinte înainte, de redacție. — Dama de Roșu. Schiță de D. Telesor. — Singur, singur. Poesie de Sc. Orăscu. — Leibnitz și Newton, de D. Stăncescu. — Doamna Chiajna, de R. Niger și N. Țincu. — Sêrbul și cisma. Anecdota populară de V. Pantazzi. — Conu Sandulache. Schiță de R. Cotorca. — Pădure. Poesie de Sc. Orăscu. — Omul preistoric în România, de I. T. G. — Poesii populare de N. Vaschide.

„Arhiva” societății științifice și literare din Iași. Apare odată pe lună, Anul II. Nr. 5 pro Noembrie 1890. Sumarul: Compenerea societății de anul 1889—91. A. D. Xenopoul: Rêsturnarea domniilor. II. Tudor Vladimirescu (sfârșit). — M. Vlădescu: Principiile conducătoare în cercetările biologice. — Dr. N. Leon: Ed. Gruber: Congresul internațional de psihologie fiziologică — Notițe și informațiuni.

Au apărut:

Statutele „Societății doamelor române din Bucovina”. Cernăuți 1891. Tipografia și litografia concesionată arch. Silvestru Morar-Andrievicei. Editura societății.

La societatea „România-Jună” din Viena se află de vânzare în beneficiul ei:

- 1. „Almanachul” I. al „României-June”. Prețul 1 fl. 30 cr.
2. „Almanachul” II. al „României-June”. Prețul 2 fl.
3. „Fleurs roumaines” (polka française) de Ed. Strauss. Prețul 50 cr.
4. „Cameliu” (vals) de Porumbescu. Prețul 50 cr.
5. „Visuri” (vals) de T. cav. Flondor. Prețul 50 cr.
6. „Dina Dunării” (polka maz.) de Porumbescu. Prețul 50 cr.
7. „Pasuni” (vals) de I. Papanicol. Prețul 50 cr.
8. „Les Grazieuses” (polca maz.) de I. Papanicol. Prețul 50 cr.
9. „Cântece studentesci” de Porumbescu. Prețul 20 cr.
Localitățile societății: Pelikangase Nr. 15

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Posturi vacante: — Un post de oficiu cl. VI. la perceptoratul de dare din Caransebeș. Ase adresa în două săptămâni la autoritățile competente. — Un post de oficiu cl. VI. la perceptoratul de dare din Ipolyșag. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente. — Un post de oficiu cl. VI. la perceptoratul de dare din Bichis-Giula. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Călindarul dilei

24 Ianuarie (5 Februarie) 1891.

Iulian: Cuv. Xenia. Gregorian: Agata. Soarele: răsare 7.17, apune 5.12

Buletin meteorologic.

Sibiu, 4 Februarie n. 6 care dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția și vântul.

Din țeară 2 Februarie n. 7 care dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura Celsius, Vântul.

Sosiți în Sibiu.

La 4 Februarie n. Hotel „New-ihrer”. Schvenda, Siegl, Oppler, Antoni, Stagl, Deutsch, Temesváry și Loos din Viena, Hesenbruch în Remscheid, Kawntz din Cluj, Zimmermann din Mannheim, Bondy și Auer din Budapesta, toți comercianți. Stotter, inginer din Budapesta. Dr. Schuster din Cincu-mare. Hoshch din Haida. Schobel, preot evang. din Ighis Leprech din Ighis. Roth, inginer din Mediaș. Bischofer, sublocotenent din Orăștie. Hotel „Molzer”. Ianculescu, cu soția, din Rimnic. Moldovan, administr. protopopesc din Sighișoara. Grăer, prot evang. din Tobiaș. Seiler, preot evang. Contele Norman și fiul din Blaj.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Joi, 5 Februarie 1891:

Abonament Suspendu nr. 22

Pentru a doua-oară:

„Der arme Jonathan”.

Operată în 3 acte de Hugo Wittmann și Iuliu Păner. — Muzică de C. Millbeker.

Economic.

Importul de vite în Austria. O telegramă din Viena cu data de 31 Ianuarie n. anunță: Dl Prix, primarul Vienei, a prezentat o petiție urgentă ministrului de interne, prin care cere, ca din cauza condițiunilor fîrgului de vite din Viena să se autorizeze importul vitelor prin granițele orientale ale monarhiei; ar fi o compensație în exportul prin granița germană. Petiția recomandă deasemenea stabilirea de abatorii la granițele orientale pentru vitele de importat.

Societatea de navigațiune dunăreană va păși, precum se telegratează din Viena, în campania proximă cu un nou tarif de mărfuri, în care se va lua în considerare tariful căilor ferate de stat ungare.

Noul împrumut român. Precum citim în diarele din România, „Disconto-Gesellschaft” din Berlin a propus „Bancii-Naționale și banchierilor mari din București o participare de 20 la sută, la noul împrumut român ce i-s'a concedat. Această ofertă a fost primită.

Un împrumut de 7 milioane. Citim în „Timpul”: Pe dată ce dl general Manu, ministrul de interne, se va întoarce în țeară, dl Ressu, primarul Galațului, îi va prezenta un proiect privitor la facerea unui împrumut de 7 milioane necesar pentru acoperirea cheltuelilor mai multor îmbunătățiri ce sînt de făcut în acest oraș.

Sămănăturile în România. Citim în „Universul”: După prevederile agronomilor, în anul acesta — după-cum se arată cel puțin până acum, — vom avé o recoltă bună. Zăpada a prins de minune grânelor sămănate mai de timpuriu.

Cumpărături de grâu și porumb în România. Porumbul în România devine din ce în ce mai căutat, spune „Universul”. În unele orașe din țeară a ajuns până la 850 lei vagonul; grâu deasemenea se exportează. Prețul e de vagon 1350—1375. Cumpărăturile se fac pentru Rusia și Orient.

Exportul de boi și rimători români. Citim în „Universul”: Boii se exportează în fiecare săptămână, pentru Italia mai cu seamă. Cu tot tariful autonom, porcii din țeara noastră sînt mult căutați în Austria; săptămânal se fac transporturi mari.

Tîrgul de rimători din Turnu Severin. Situațiunea tîrgului de rimători dela T. Severin dela 1 Aprilie 1890 până în seara de 11 Ianuarie este următoarea: Rimătorii intrați în tîrg 13.317, din aceștia 3037 s'au vîndut în România; 111 s'au exportat în Austro-Ungaria; 2569 s'au tăiat de „societatea elvețiană”; ear' 7600 au rămas în sălașe. Prețul, cu care s'au vîndut rimătorii variază între 68 și 70 bani chilogramul. Sănătatea vitelor este excelentă.

Boala de vite în Sêrbia. Orașul Belgrad, după-cum cum se anunță de acolo, s'a deschis pentru vitele indigene, deoarece-epizootia e localizată.

Prețul mărfurilor.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 29 Ian. n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 44 — cr. până 45 — cr., unguresci grei tineri 46 — cr. până 47 — cr. de mijloc 46 — cr. până 44 1/2 — cr., ușori 45 — cr. până 45 1/2 — cr., marfă țerănească grea — cr. până — cr., de mijloc 43 — cr. până 45 — cr., ușoră 43 — cr. până 44 — cr., românesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei, — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 43 1/2 — cr. până 44 1/2 — cr., transito de mijloc 43 1/2 — cr. până 44 1/2 — cr., transito ușori 42 — cr. până 43 — cr., îngrășați cu ocucurus — cr. până — cr., îngrășați cu ghindă — cr., până — cr., per — cumpăniți dela gară.

Bursa de marfuri din Budapesta dela 31 Ian. n. 1891.

Table with multiple columns: Sămînțe, Prețul per 100 chilogr., etc. Includes data for Grâu, Bănațenească vechiu, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 2 Februarie n. 1891.

Table with 3 columns: Hârtie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusești.

Bursa de Budapesta.

Din 31 Ianuarie n. 1891.

Table with 3 columns: Renta de aur ung., Impurmul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de Viena.

Din 31 Ianuarie n. 1891.

Table with 3 columns: Renta de aur ung., Impurmul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de București.

Table with 3 columns: 29 Ian. n. — 4 oare p. m., Cassa, Ultim, Renta rom. per 1875 5/10, etc.

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltes.

Nr. 2/1891. [999] 2-3

Publicațiune.

Pentru închiderea cimiterului bise- ricii gr.-or. din Rășinari cu grila- giu de fer în extensiune preste 330 metri lungime se eserie licitațiune publică minu- endo cu prețul exclamării de 4200 fl. v. a. pe ziua de 3/15 Februarie a. c. în cancelaria comunală din loc la 2 oare după ameași.

Licitanții vor avè a depune un vadiu de 5% înainte de începerea lici- tațiunii.

Eventualele oferte încă se primesc.

Planul, preliminarul de spese și condițiunile de licitațiune sânt puse în cancelaria comunală spre vedere publică.

Rășinari, 14/26 Ianuarie 1891.

Comitetul parochial gr.-or.:

Emilian Cioran, Bucur Dancăș. paroch.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIIU.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depozit general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

Bucuresci, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin post 20 cr. v. a. de exemplar.

Advertisement for Ervin Tolnai, Alba-Iulia, regarding land and timber sales.

Advertisement for Institutul Tipografic in Sibiu, featuring 'Arghir și Elena' and 'Istoria'.

Table titled 'CONTUL BILANȚULUI' showing financial data for 'Asociații „Perșeu” din Seini pe anul 1890.' with columns for Active and Passive.

Advertisement for Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA” in Sibiu, founded in 1868, detailing insurance services and rates.

Table titled 'Contul profitului și al perderilor' showing profit and loss data for 'Asociații „Perșeu” din Seini pe anul 1890.'

Semnat: Seini, la 31 Decembrie 1890. Ioan Cionca m. p., Alexiu Berinde m. p., George Bidea m. p., notari.

Bilanțul present, confruntându-se cu cărțile principale și auxiliare ținute în bună ordine, s'a aflat conform și exact. Seini, la 20 Ianuarie 1891.

Membrii comitetului de supraveghiere: Augustin Pelie m. p., Ioan Pop m. p., Sigismund E. Catoca m. p., Gavriil Barbul m. p., Onuțiu Murgu m. p.

Opiniunea Comitetului dirigent și de supraveghiere în privința împărțirii profitului curat cu finea anului 1890.

- În vederea §-lui 38 din statute, profitul curat de fl. 1897.79 se opinează a se împărți în modul următor: I. Pe scopuri culturale și filantropice fl. 400.— precum urmează: 1. În mâinile curatorului bisericesei române din Seini: a) pentru completarea zidirii școlaeli 120.— b) pentru cărți și recuise școlare, pentru școlarii săraci de acolo, apoi premii 20.— c) pentru școala română de fete 135.— d) pentru ajutorarea și casuala înmormântare a săracilor români de acolo 20.— e) Corului vocal român din Seini 20.— Cu privire la acționarii din alte comune: 2. În mâinile curatorului bisericesei române din următoarele comune, pentru cărți școlare pruncilor săraci din aceleași comune și anume: a) Apa 10.— b) Borhid 10.— c) Negresci 10.— d) Văsmort 5.— e) Bătarci 5.— f) Cămarzană 5.— g) Cecărlău 5.— h) Ilba 5.— i) Bărgău 5.— j) Potârnicu 5.— k) Pomi 5.— l) Călinesci 5.— m) Vamă 5.— n) Aciuia 5.— II În fondul de rezervă 633.79 III. În fondul pentru ajutorarea event. pensionarea dirigătorilor 100.— IV. În urmă acționarilor după 1528 acții câte 50 cr.; adecă 10% dividendă 764.— Suma fl. 1897.79

Semnat: Seini, la 20 Ianuarie 1891.

Institutul tipografic în Sibiu. Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. 4. Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. 5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. 8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani. 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. 12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. 13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani. 14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. 16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. 19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. 20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. 21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. 22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. 26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani. 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. 29. Sgârțitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani. 30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. 31. Nasciu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. 32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. 33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. 34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. 35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. 36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. 37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. 38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. 39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. 40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani. 41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani. 42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani. 43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani. 44. Rusalin pcurarul. Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani. 45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul convenit.

Advertisement for Institutul tipografic in Sibiu, featuring 'MEMORIALUL' by Andreiu baron de Șaguna, published by Nicolae Popa.